

20/11/57

DE HEER MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Betreft: Landbouwartikelen

1. Krachtens het verdrag moeten tarieven en kwantitatieve restricties worden afgeschaft. In plaats hiervan kunnen de landen minimum-prijzen instellen. Hiermee kunnen zij de import beperken.
2. Deze nieuwe beperkingen kunnen nog groter moeilijkheden voor de Nederlandse export opleveren dan de tarieven en kwantitatieve restricties. Deze laatste immers mogen krachtens het G.A.T.T. niet stringenter worden gemaakt dan zij zijn.
3. Op de hantering van de minimum-prijzen bestaat geen enkele controle. De staten kunnen ze zo hoog opvoeren dat elke import onmogelijk wordt gemaakt. Het is dus noodzakelijk dat deze controle zo spoedig mogelijk wordt ingesteld omdat anders zelfs ons bestaande handelsverkeer met de partnerlanden in gevaar kan worden gebracht. Onze concurrentiepositie in deze landen wordt toch al nadeliger door de verhoging van de kostprijzen als gevolg van een hoger buiten-tarief voor grondstoffen, landbouw-werktuigen, meststoffen enz., sociale harmonisatie, long-term contracten.
4. Het is dus dringend noodzakelijk de minimum-prijzen zo spoedig mogelijk onder controle te stellen. Het beste ware dit onmiddellijk te doen. Bij wijze van concessie heeft Nederland zich reeds bereid verklaard de Staten de eerste vier jaren vrij te laten. Voor de Nederlandse landbouw is zelfs dit al moeilijk verteerbaar.
5. Indien er nog 4 jaar bijkomt zal dit nog moeilijker zijn omdat juist in de 2e étappe de verhoging van de kostprijzen op grond van de bovengenoemde factoren zich sterker zal doen gevoelen.
6. Bovendien zal door minimum-prijzen verleende bescherming, indien deze 8 jaren duurt, een land in staat stellen een onrendabele productie op te voeren en zo dus in te gaan tegen de specialisatie, die een van de doeleinden van de gemeenschappelijke markt moet zijn.
7. De controle op de minimum-prijzen hangt af van het vaststellen van criteria. De hiervoor in de huidige tekst vereiste unanimité moet dus in de 2e étappe worden doorbroken ten gunste van een gequalificeerde meerderheid.
8. De auteurs van de huidige tekst hebben ook wel beseft dat hun vasthouden aan de unanimité het tot stand komen van de criteria en daarmee van de controle op de minimumprijzen belet. Als compromis stellen zij daarom voor dat, zo de criteria niet tot stand komen, de gemeenschapsorganen vanaf het begin van de 3e étappe een staat op de vingers mogen tikken.

9. Hoewel de voorkeur moet worden gegeven aan het oorspronkelijke Nederlandse voorstel waardoor via de doorbreking van de unanimiteitsregel vanaf de 2e étape de vaststelling van de criteria verzekerd wordt, zou dit compromis eventueel nog wel aanvaardbaar kunnen zijn zo het niet vanaf de 3e étape doch vanaf het begin van de 2e étape toepasselijk zou zijn.

Mr. J.J. VAN DER LEE

Brussel, 28 januari 1957